

Folketingets Sundhedsudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 8. april 2011

KFI/ J.nr. 2011-2116

Under henvisning til Folketingets Sundhedsudvalgs brev af 3. marts 2011 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 505 (SUU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Sophie Hæstorp Andersen (S).

Spørgsmål nr. 505:

”Ministeren bedes oplyse, om kommunerne kan give afslag på døgnbehandling af stofmisbrugere ud fra følgende kriterier:

- Fordi stofmisbrugeren tidligere har været i anden døgnbehandling uden den tilsigtede effekt.
- Fordi stofmisbrugeren er for ustabil.
- Fordi stofmisbrugeren ikke har magtet at passe et forudgående ambulans forløb.”

Svar:

Kommunernes ansvar for stofmisbrugsbehandlingen følger af servicelovens § 101. Jeg kan generelt oplyse, at det heraf følger, at social behandling for stofmisbrug hviler på en beslutning om et individuelt forløb, hvor stofmisbrugeren på baggrund af en faglig vurdering visiteres til et konkret behandlingstilbud. Det forudsættes, at stofmisbrugerens egne ønsker til behandlingsforløbet tillægges stor betydning, og at der udarbejdes en behandlingsplan over behandlingsforløbet.

Kommunalbestyrelsen skal informere om muligheden for at klage til det sociale nævn over afgørelser om afslag på behandling efter servicelovens § 101, herunder iværksættelse af tilbud senest 14 dage efter henvendelse til kommunen.

Det er således den enkelte kommune, der på grundlag af en faglig vurdering skal afgøre, om eksempelvis døgnbehandling er det rette tilbud.

Det er dog generelt kendetegnende for arbejdet med stofmisbrugere, at den egentlige behandling – det være sig substitutionsbehandling eller stoffri behandling – må følges tæt op over tid med en række sociale og andre støttende tilbud, således at helheden i indsatserne fastholdes.

Hovedsigtet med behandlingen er ud fra brugernes egne ressourcer at hindre en yderligere funktionsnedsættelse og bibringe vedkommende en bedre social og personlig funktion med henblik på højnelse af livskvalitet.

Som nævnt beror visitationen til evt. behandlingstilbud, herunder døgnbehandling, på en konkret og individuel vurdering, og jeg kan derfor ikke tage konkret stilling til de nævnte eksempler. Kommunens afgørelse vedrørende behandlingstilbud kan af borgeren påklages til de relevante klageinstanser.

Benedikte Kiær

/ Karina Find